

§ 3 har fået følgende nye formulering:

„Udover det i § 1, stk. 3, omhandlede beløb kan der i finansåret 1956—57 af statskassen udredes indtil 200 000 kr. til *tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til besætninger på landbrug, der oprettes i henhold til statshusmandsloven*, jfr. lovbekendtgørelse nr. 11 af 13. januar 1956 med senere ændringer, på betingelse af, at ejerne af de pågældende landbrug underkaster sig nærmere af ministeren fastsatte forpligtelser.“

Herefter er den i den tidligere lov hjemlede adgang til årligt af statskassen at udrede ovennævnte beløb afløst af en udgiftshjemmel, der ophører med udgangen af finansåret 1956—57.

Bestemmelserne i § 4 vedrørende lovens gennemførelse og de dermed forbundne udgifter er, ligesom bestemmelserne om bødeansvar m. m. i § 5, uændrede i forhold til den tidligere lov.

I § 6 begrænses lovens gyldighed til den 1. april 1959.

Ved lovforslagets fremsættelse var det i § 1, stk. 3, omhandlede statstilskud foreslået ansat til 700 000 kr., ligesom det blev foreslået, at det i § 3 omhandlede statstilskud på 200 000 kr. til tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til besætninger på landbrug, der oprettes i henhold til statshusmandsloven, skulle kunne ydes hvert år i hele lovens gyldighedsperiode, som efter lovforslaget skulle udløbe den 1. april 1960.

Ved 1. behandling gik venstres ordfører (*Karlskov Jensen*) imidlertid stærkt imod ydelsen af statstilskuddet efter § 3. „I dag er det jo sådan“, udtalte han, „at man ganske simpelt ikke kan og ikke må købe til levebrug kreaturer, der ikke er fri for tuberkulose og kalvekastning, og når vi tager i betragtning den særdeles gunstige stilling, som netop de unge landmænd, der får statshusmandsbrug, opnår i forhold til dem, der må etablere sig på privat basis, finder jeg, at vi i udvalget må se meget kritisk på denne bestemmelse; personlig mener jeg, at den bør slettes af lovforslaget.“

Ordføreren for det konservative folkeparti (*Clausen [Olufskjær]*), der udtalte sig på linie hermed, foreslog yderligere, at også det i § 1, stk. 3, omhandlede statstilskud blev slettet, så denne lovgivning fremover kunne hvile i sig selv, ligesom han fandt, at lovens gyldighedstid burde forkortes.

Efter endt udvalgsbehandling stillede *landbrugsministeren* med tilslutning af et flertal bestående af socialdemokratiets, venstres og